

Sygn. akt IV R C 751/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Sobiech

Protokolant: Weronika Potorska

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2015 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy

z powództwa małoletnich A. S. (1) oraz N. S. reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego S. S.

przeciwko A. S. (2)

o podwyższenie alimentów

1. alimenty od pozwanej A. S. (2) ustalone na rzecz małoletnich powódek N. S. oraz A. S. (1) w wysokości po 200 zł (dwieście złotych) miesięcznie na rzecz każdej powódki tj. łącznie 400 zł (czterysta złotych) miesięcznie na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 04 stycznia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II C 3666/10 podwyższa z dniem 05 września 2014 roku do kwoty po 400 zł (czterysta złotych) miesięcznie na rzecz każdej małoletniej powódki tj. łącznie 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie płatnych z góry do dnia 10 – ego każdego miesiąca do rąk ojca małoletnich powódek S. S. wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty,
2. oddala powództwa w pozostałej części,
3. nakazuje pobrać od pozwanej A. S. (2) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych,
4. zasądza od pozwanej A. S. (2) na rzecz małoletniej powódki N. S. kwotę 480 zł (czterysta osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
5. zasądza od pozwanej A. S. (2) na rzecz małoletniej powódki A. S. (1) kwotę 480 zł (czterysta osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
6. wyrokowi w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W dniu 5 września 2014 roku małoletnie powódki A. i N. S. reprezentowane przez przedstawiciela ustawowego S. S. wniosły pozew przeciwko A. S. (2) o podwyższenie alimentów zasądzonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 4 stycznia 2012 roku w sprawie II C 3666/10 z kwoty po 200 zł na rzecz każdej z małoletnich powódek, łącznie 400 zł, do kwoty po 700 zł na rzecz każdej z małoletnich, łącznie 1.400 zł, płatnych do rąk ojca małoletnich S. S., do dnia 10-tego każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty.

W uzasadnieniu podano, że małoletnie powódki pochodzą ze związku małżeńskiego przedstawiciela ustawowego S. S. oraz A. S. (2), rozwiązanego przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 4 stycznia 2012 roku w sprawie II C 3666/10. W wyroku tym ustalono miejsce pobytu małoletnich powódek przy ojcu i zasądzono od A. S. (2) kwotę po 200 zł na rzecz każdej z małoletnich. Od czasu orzekania przez Sąd Okręgowy minęło prawie 2 i pół roku. Jak wskazał przedstawiciel małoletnich zmienił się zakres i struktura potrzeb małoletnich, w tym czasie też matka powódek nie miała pracy. W uzasadnieniu wskazano, że małoletnia N. kończy klasę III, zaś A. klasę VI Szkoły Podstawowej i rozpocznie naukę w Gimnazjum. Koszty utrzymania małoletnich to jak podano kwoty 1620 zł oraz 1770 zł. Ojciec małoletnich zatrudniony jest w firmie współpracującej z telewizją jako inżynier wozu. Jego zarobki kształtują się na poziomie 3.300 zł miesięcznie. Po rozwiązaniu małżeństwa ojciec małoletnich przejął zakupione w trakcie małżeństwa mieszkanie, w związku z czym spłaca kredyt, którego rata wynosi ok. 190 CHF tj. 600 zł. Termin spłaty przewidywany jest na rok 2036. Matka małoletnich poza alimentami nie partycypuje w innych kosztach utrzymania małoletnich. Obecnie A. S. (2) pracuje, jednak ojciec małoletnich nie ma wiedzy dotyczącej miejsca zatrudnienia oraz wysokości osiąganych przez pozwaną zarobków. /pозew – k. 2-4/

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 23 stycznia 2015 roku pozwana A. S. (2) wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu pozwana wskazała między innymi, że mieszkanie które spłaca ojciec powódek należy w całości do niego. Ona natomiast mieszka ze swoją matką. A. S. (2) podała, że zaprzecza twierdzeniom strony powodowej jakoby nie dokładała się do utrzymania małoletnich córek. Komornik co miesiąc przelewa na konto bankowe ojca powódek pieniądze od pozwanej. Ponadto w czasie gdy małoletnie przebywały u matki (weekendy, ferie, wakacje, święta) zapewnione miały wszystko czego chciały. Pozwana kupowała im buty, spodnie, bluzki czy bieliznę. Gdy małoletnie wracały na kolejne spotkania do pozwanej nie miały ze sobą zakupionych przez nią rzeczy, przez co zmuszona była do robienia nowych zakupów. Dzieci nigdy nie były głodne, ani zaniedbywane przez matkę. W ocenie pozwanej podane przez ojca małoletniej są zawyżone. Podała ona że wraz z małoletnimi i ich ojcem zamieszkuje jego konkubina p. A.. Z wiedzy pozwanej wynika, iż pracuje ona w zawodzie stomatologa. Pozwana podała, że S. S. po rozwodzie zakupił nowe auto, jeździ na zagraniczne wycieczki. W obecności dzieci, przy dziadkach, jak i swoich znajomych ojciec małoletnich upokarza pozwaną. Pozwana podała, że od czerwca 2014 roku nie ma żadnego kontaktu z małoletnimi. W jej ocenie S. S. buntuje dzieci przeciwko niej. Założył on także sprawę o pozbawienie A. S. (2) władzy rodzicielskiej nad córkami. Pozwana natomiast złożyła pismo w związku z utrudnianiem kontaktów przez ojca małoletnich. /odpowiedź na pozew – k. 37-38/

Na rozprawie w dniu 28 września 2015 roku pozwana uznała powództwo do kwoty po 300 zł na każdą z powódek, łącznie 600 zł. /protokół rozprawy z dnia 28.09.2015r. – k. 94/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia N. S. urodzona (...) oraz A. S. (1) urodzona (...) są córkami S. S. oraz A. S. (2).

Wyrokiem z dnia 4 stycznia 2012 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie II C 3666/10 rozwiązał związek małżeński zawarty pomiędzy S. S. a A. S. (2) w dniu 7 sierpnia 1998 roku, z winy A. S. (2). Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron powierzono pozwanemu S. S. ograniczając władzę rodzicielską A. S. (2) do współdecydowania o istotnych sprawach dzieci w zakresie wyboru szkoły, zawodu, sposobu leczenia. W punkcie III wyroku uregulowano kontakty A. S. (2) z małoletnimi. W punkcie IV wyroku ustalono udział A. S. (2) w kosztach utrzymania małoletnich na kwotę po 200 zł miesięcznie na rzecz każdej z małoletnich, tj. łącznie 400 zł miesięcznie.

W czasie orzekania przez Sąd Okręgowy pozwana zatrudniona była na stanowisku pracownik obsługi stacji na (...). Osiągała wynagrodzenie w wysokości 1.174 zł netto miesięcznie. Przedstawiciel ustawowy powódek zatrudniony był na stanowisku inżyniera wozu i osiągał wynagrodzenie w wysokości 6.280 zł brutto – 3.968 zł netto miesięcznie.

Małoletnie powódki mieszkały z ojcem, ponosił on koszty związane z utrzymaniem domu w wysokości: 380 zł czynsz, 165 zł prąd, 60 Internet. Ponadto S. S. spłacał kredyt hipoteczny, jego rata wynosiła ok. 700 zł oraz kredyt

konsumpcyjny, który zaciągnął jeszcze razem z żoną – rata wynosiła 600 zł miesięcznie. Małoletnie miały wówczas 10 i 7 lat. Uczęszczały do IV i do I klasy szkoły podstawowej. Młodsza z powódek chorowała na astmę. Obie powódki uczęszczały na basen – miesięczny karnet kosztował ok. 200 zł. Ponadto A. uczęszczała na koszykówkę płatną 20 zł miesięcznie oraz kółko plastyczne za które opłata roczna wynosiła 30 zł. Przeciętny koszt utrzymania małoletnich wynosił ok. 2.500 zł miesięcznie. Pozwana odbywała kontakty z małoletnimi w weekendy.

Pozwana wynajmowała sutereneę w domu jednorodzinnym za kwotę 600 zł miesięcznie. Nie ponosiła innych kosztów związanych z wynajmem.

/ **dowód:** odpis skrócony aktu urodzenia – k. 6-7; wyrok SO z dnia 04.01.2012r. – k. 193-194 vide akta sprawy II C 3666/10 Sądu Okręgowego w Gdańsku; akta sprawy II C 366/10/

Małoletnia A. S. (1) ma obecnie 14 lat. Jest uczennicą II klasy Gimnazjum. Uczęszcza na korepetycje z fizyki, których koszt wynosi 40 zł tygodniowo. W dalszym ciągu uczęszcza ona na zajęcia z koszykówki, jednak nieodpłatnie. Konieczny jest w związku z tym zakup obuwia i odzieży sportowej. Małoletnia jest harcerką. Wiązą się z tym wydatki takie jak zakup munduru oraz opłacanie wyjazdów. Każda z małoletnich ma karty multisport, które kosztują łącznie 60 zł miesięcznie. Ojciec małoletnich pokrywa także koszty związane z wakacjami powódek. Powódki uczęszczają także na zajęcia konne, których koszt wynosi 45 zł na każdą z małoletnich. N. S. ma obecnie 11 lat, jest uczennicą V klasy Szkoły Podstawowej. Uprawia w piłkę nożną, z czym także wiązą się wydatki na odzież i obuwie sportowe. Od września 2014 roku ojciec powódek nie ponosi kosztów związanych z alergią małoletniej N..

Na koszty związane z utrzymaniem małoletniej A. składają się między innymi: zakup podręczników dla 90 zł (rocznie), ubezpieczenie 35 zł (rocznie), wycieczki szkolne ok. 10 zł (co dwa tygodnie), obiady w szkole 75 zł, bilet miesięczny 44 zł. Na koszty związane z utrzymaniem małoletniej N. natomiast składają się także: zakup podręczników 350 zł (rocznie), ubezpieczenie ok. 45 zł (rocznie), obiady 65 zł., wycieczki szkolne ok. 112 zł (jedna), bilet miesięczny 44 zł. obie małoletnie uczęszczająca naukę jazdy konnej, której łączny koszt wynosi 90 zł tygodniowo. Koszt wyżywienia każdej z małoletnich to kwota ok. 300 zł miesięcznie. Dodatkowo ojciec powódek ponosi koszty związane z wakacjami małoletnich – ok. 1,200 zł na każdą z małoletnich.

Kontakty małoletnich z pozwaną nie odbywają się od czerwca 2014 roku.

/ **dowód:** zeznania S. S. – k. 54-56,96-97/

S. S. ma 43 lata, zatrudniony jest na stanowisku inżyniera wozu przez stację telewizyjną (...) S.A.. Osiąga obecnie wynagrodzenie w wysokości 6.000 zł brutto miesięcznie – 3.156 zł netto po odciążeniu pożyczki w wysokości 858 zł. Partnerka ojca małoletnich pomieszkuje wraz z nim i małoletnimi, zarabia około 4.000-5.000 zł miesięcznie. Nie prowadzi ona wspólnego gospodarstwa domowego z ojcem powódek, nie dokłada się do opłat mieszkaniowych. Partycypuje jednak w kosztach związanych z zakupem odzieży dla małoletnich

Z zeznania podatkowego za 2014 rok wynika, że ojciec powódek osiągnął dochód w wysokości ok 72.503 zł.

W skład kosztów mieszkaniowych jakie ponosi ojciec małoletnich wchodzi: czynsz do wspólnoty w wysokości ok. 410 zł miesięcznie, energia ok. 150 zł miesięcznie;

Przedstawiciel ustawowy małoletnich powódek zaciągnął kredyt na spłatę mieszkania. Jego miesięczna rata wynosi około 190 CHF miesięcznie. Termin spłaty kredytu przewidziany jest na wrzesień 2037 roku. Ponadto S. S. zaciągnął pożyczkę w zakładzie pracy, której rata wynosi 858 zł miesięcznie i jest odciągana od jego pensji. Pożyczka u pracodawcy spłacana będzie jeszcze przez dwa lata. Za pieniądze uzyskane z pożyczki ojciec powódek dokonał między innymi zakupu samochodu, za kwotę ok. 20.000 zł. Cała kwota pożyczki wyniosła około 50.000 zł.

/ **dowód:** zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości dochodów – k. 10,52,93; zawiadomienie o wymiarze opłat – k. 11-13; faktura – k. 14; potwierdzenie wykonania przelewu – k. 15; harmonogram spłat kredytu – k. 16-26; PIT-37 – k. 72-75; zeznania S. S. – k. 56,95-97/

Pozwana A. S. (2) ma 36 lat. Posiada wykształcenie w zawodzie sprzedawcy. Obecnie pracuje jako kierowca, posiada prawo jazdy kat. B i C. Zatrudniona jest w firmie (...). W okresie od października do grudnia 2014 roku osiągała średnie wynagrodzenie w wysokości 1167 zł netto miesięcznie. W miesiącach styczeń – luty, czerwiec - sierpień, wynagrodzenie pozwanej wyniosło 1.219 zł netto.

Z zeznania podatkowego za rok 2013 wynika, że pozwana osiągnęła dochód w wysokości 16.680 zł. w 2012 roku była to kwota 12.992 zł. W 2014 roku pozwana osiągnęła dochód w wysokości 19.444 zł.

Pozwana zamieszkuje z matką. Przekazuje jej około 300 zł na jedzenie, rachunki opłaca jej matka. Na środki higieny pozwana przeznaczają ok. 30 zł miesięcznie, na odzież i ubrania ok. 500 zł rocznie. Po podziale majątku w otrzymała samochód marki golf, który sprzedała w styczniu 2013 roku za kwotę 3.000 zł. Uzyskane pieniądze przeznaczyła na wyrobienie prawa jazdy kat. C.

W dniu 29 września 2010 roku rodzice małoletnich wyłączyli wspólność ustawową i ustanowili ustrój rozdzielnosci majątkowej. W dniu 18 listopada 2010 roku pozwana została wymeldowana z mieszkania przy ul. (...), w którym w dalszym ciągu zamieszkują małoletnie powódki wraz z ojcem.

Zgodnie z zaświadczeniem lekarskim z dnia 6 października 2015 roku pozwana cierpi na zespół depresyjny, związany z brakiem kontaktu z dziećmi. Ponosi miesięcznie wydatek związany z zakupem leków – ok. 80 zł. Łączny koszt utrzymania pozwanej wynosi ok. 1.000 zł miesięcznie.

/ **dowód:** PIT-11 – k. 39-41,49; potwierdzenie wymeldowania z pobytu stałego – k. 43; akt notarialny – k. 44; zaświadczenie o wynagrodzeniu – k. 50,42,92; zaświadczenie lekarskie – k. 102; zeznania A. S. (2) – k. 57-58,97-98/

Z informacji nadesłanej przez Powiatowy Urząd Pracy w G. wynika, że urząd w okresie od 1 września 2014 roku do dnia 10 września 2015 roku dysponował ofertami pracy dla osób w zawodzie kierowca kat. B z wynagrodzeniem od 1.680 zł do 2.200 zł brutto miesięcznie, kierowca kat. C z wynagrodzeniem od 1.680 zł do 3.000 zł brutto miesięcznie oraz dla osób bez kwalifikacji zawodowych z wynagrodzeniem od 1.680 zł do 2.100 zł brutto miesięcznie.

Powiatowy Urząd Pracy w G. w okresie od 1 września 2014 roku do 14 września 2015 roku dysponował ofertami pracy na stanowisko kierowca samochodu osobowego z wynagrodzeniem w granicach 1.500-6.000 zł brutto, na stanowisko kurier z wynagrodzeniem w granicach 2.200-3.500 zł brutto, na stanowisko kierowca samochodu dostawczego z wynagrodzeniem w granicach 1.273-4.200 zł brutto.

/ **dowód:** pismo PUP – k. 87-88/

Sąd zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu, powództwo zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Sąd doszedł do powyższego wniosku po dokonaniu oceny całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. Za wiarygodne Sąd uznał w szczególności przedłożone przez strony dokumenty, albowiem ich prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu, a nadto w toku postępowania treść ich nie została w żadnym zakresie zakwestionowana przez strony. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.). Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty, jak również dokumenty zgromadzone w sprawie o rozwód, prowadzonej pod sygnaturą II C 3666/10 w Sądzie Okręgowym w Gdańsku, należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie

ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony.

Ponadto ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zeznaniach A. S. (2) i S. S., którym dał wiarę i które w uznał za wiarygodny i miarodajny środek dowodowy, mogący stanowić podstawę ustaleń Sądu. Sąd uznał je w przeważającej części za wiarygodne, albowiem znajdują one potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie, a zatem Sąd także nie znalazł podstaw, by kwestionować wiarygodność twierdzeń stron odnośnie ich sytuacji życiowej, obecnego zatrudnienia i majątku.

Rozważając merytoryczną zasadność żądania małoletnich powódek, należy w pierwszej kolejności wskazać, że podstawą powództwa o podwyższenie alimentów jest art. 138 k.r.o., który stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć zmianę w zakresie usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji, bądź też zmianę w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do łożenia na utrzymanie uprawnionego do świadczeń alimentacyjnych. Nadto, podkreślić należy, iż nie każda zmiana stosunków uzasadnia modyfikację świadczeń alimentacyjnych, ale jedynie zmiana istotna i o charakterze trwałym (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86). Jednocześnie należy mieć na uwadze treść art. 135 § 1 k.r.o., który stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być zaspokajane przez rodziców, określone zostały w art. 96 § 1 zd. 2 k.r.o., który stanowi, że rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej SN z dnia 16 grudnia 1987 r. (M.P. z 1998 r., Nr 6, poz. 60), pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle można określić potrzeby życiowe – materialne i intelektualne uprawnionego.

Przenosząc powyższe teoretyczne rozważania na grunt niniejszej sprawy, Sąd obowiązany był zbadać, czy od daty ustalenia alimentów w wyroku z dnia 4 stycznia 2012 roku nastąpiła istotna i trwała zmiana okoliczności i czy są spełnione przesłanki do podwyższenia alimentów z dotychczasowej kwoty po 200 zł na każdą z małoletnich. W ocenie Sądu, analiza stanu faktycznego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, iż doszło do zmiany stosunków, o jakiej mowa powyżej, jednakże zmiana ta nie uzasadnia podwyższenia alimentów w tak szerokim zakresie, jaki wskazany został w pozwie.

Zdaniem Sądu, potrzeby małoletnich A. i N. S. uległy zmianie. Małoletnia A. aktualnie uczy się w gimnazjum, w związku z czym ponosi większe koszty, m.in. zakupu książek, niż w szkole podstawowej. Małoletnia N. uczęszcza obecnie do V klasy Szkoły Podstawowej. Obie powódki biorą udział w licznych aktywnościach pozalekcyjnych jak harcerstwo, nauka jazdy konnej, nauka gry w koszykówkę czy piłkę nożną.

Sąd miał przy tym na uwadze, że jako dorastające nastolatki, powódki mają coraz większe potrzeby związane z rozrywką, ubraniami, środkami higieny itp. Powyższe zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego nie są jednak na tyle istotne, by pociągały za sobą konieczność podwyższenia alimentów z kwoty 200 zł do 700 zł miesięcznie na każdą z małoletnich, jak żądano w pozwie, jednakże zdaniem Sądu w pełni uzasadniają zasądzenie alimentów w wysokości 400 zł miesięcznie – o 100% w porównaniu z alimentami uprzednio zasądzonymi - na rzecz każdej z powódek. Należy wskazać, że wydatki na utrzymanie małoletnich dzieci muszą korespondować z tzw. stopą życiową rodziców dzieci.

Odnośnie sytuacji zarobkowej ojca powódek wskazać należy, że nie uległa ona istotnej zmianie. Zatrudniony jest on w dalszym ciągu na tym samym stanowisku, u tego samego pracodawcy, co w czasie orzekania przez Sąd Okręgowy.

Analizując zarobkowe i majątkowe możliwości pozwanej, Sąd doszedł do przekonania, że uległy one istotnej zmianie od czasu ostatniego ustalenia kwoty alimentów. Porównując sytuację, która ma miejsce obecnie, z sytuacją która miała

miejsce podczas orzekania o dotychczasowych alimentach wskazać należy, że pozwana zarabiała wówczas ok. 900 zł miesięcznie. Obecnie posiada wyższe kwalifikacje, jednak w ocenie Sądu, nie realizuje w całości swoich możliwości zarobkowych. Jest ona kierowniczką zawodowym, ma już pewien staż pracy i deklaruje, że osiąga wynagrodzenie na poziomie najniższej krajowej. Sąd opierając się na informacjach przedstawionych przez Powiatowe Urzędy Pracy w G. i w G. zważył ponadto, że pozwana nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych. Pozwana jest osobą zdrową, wykształconą, posiada doświadczenie zawodowe. Powyższe wskazuje na fakt, że pozwana mogłaby bezsprzecznie, dokładając większych starań w poszukiwaniu pracy, osiągać zarobki na poziomie zdecydowanie wyższym niż obecnie. W ocenie Sądu jest to kwota na poziomie 2.000 – 2.500 zł miesięcznie.

Powyższe zmiany okoliczności dotyczących sytuacji majątkowej i finansowej pozwanej uzasadniają przekonanie Sądu, że w zestawieniu z przedstawionymi wyżej kosztami utrzymania powódek, a także sytuacją finansową ojca małoletnich, kwota alimentów w wysokości po 400 zł na rzecz każdej z powódek, łącznie 800 zł miesięcznie, odpowiada usprawiedliwionym potrzebom powódek, odzwierciedla zakres zamiany stosunków, o jakich mowa w art. 138 k.r.o., a jednocześnie mieści się w zakresie zdolności zarobkowych pozwanej oraz uwzględnia możliwości majątkowe i zarobkowe ojca małoletnich. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo, uznając że kwota po 700 zł miesięcznie, tj. 1.400 zł łącznie przekracza możliwości zarobkowe pozwanej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 k.r.o. Sąd podwyższył alimenty, jak w punkcie I wyroku, oddalając w punkcie II powództwo w pozostałym zakresie jako niezasadne.

Mając na uwadze treść przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd w pkt VI wyroku z urzędu nadał wyrokowi w części zasądzającej alimenty rygor natychmiastowej wykonalności.

W punkcie IV i V orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanej na rzecz małoletnich powódek po 480 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, mając na uwadze iż strona powodowa wygrała proces w 40% (przy 100% koszty zastępstwa procesowego wyniosłyby 1.200 zł).

Na podstawie art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 zł tytułem kosztów sądowych, od której strona powodowa była zwolniona z mocy ustawy. Zgodnie z treścią art. 22 k.p.c. w sprawach o prawo do świadczeń powtarzających się wartość przedmiotu sporu stanowi suma świadczeń za jeden rok, a jeżeli świadczenia trwają krócej niż rok- za cały okres ich trwania. Świadczenia alimentacyjne jest świadczeniem powtarzającym się, a zatem wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosi 4800 zł (12 x 400 zł – różnica pomiędzy kwotą alimentów dotychczasową, a zasądzoną w niniejszym postępowaniu). Zgodnie natomiast z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 zł i nie więcej niż 100.000 zł. Mając powyższe na uwadze, Sąd ustalił, iż opłata, od której z mocy ustawy zwolniony był powód wynosiła 240 zł (5% x 4800 zł) i kwotę tą należy ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego, o czym Sąd orzekł w punkcie III wyroku.